

sa młoženza byl, abo tak by se sazaržala ako srosczona
fryjna žowka, — Bog jo sabuť nejo, ten tak s'tobu
rachnujo. Scherpi pať něcht Jesuša dla, a promo-
sche schi te luže dla togo, až ty bjatujosch a spiwosch
s'tymi swojimi doma, — až ty kuždu nězeli na-
mšchu chojzisch, — až ty zesto k'Božem blidu žosch,
— až ty lubej wot Božych wězow se rosgraňasch,
ako „wot role a skotu, peňesow a dobydkow“, —
gaž schi takich wězow dla promosche, moj lubšchy,
to, to nej promota, ale welika zescz sa tebe. Lej,
ty stojšch s'Christušom na jadnom boze, a te pro-
moschelniki stoje s'tym swětom na tom drugem. A
ty wěsch, zo tam stoj pišane: „ten swět sajzo se
swojim spodobanim, chtož pať tu wolu Božu žyni,
ten wostaňo do nimernosczi.“ Sa zu lubej s'Jesu-
šom tu kschizu nasez, ako s'tym swětom we zesczi
bejžesch.

Šrelich ten swět a te žišchi togo swěta namgu
jo hustojasch a pscheňasč, gaž něchten po jich swět-
nem wjashine sobu něžyni a sobu něžeňo. Schykn
možo ten swět pscheňasč, a teť to nejgorsche a
nejžadlawšche, ale gaž něchten se k'Jesušu kradu
hobroschijo a pyta s'zeleju hutschobu to kralejstwo
Bože, to namžo ten žart pscheňasč a ten swět teť
niz, pscheto tej ga stej „kumpana“ mjaš sobu. Ty
možosch se hurisch a maňzelstwo kamasch, ty mo-
žosch hopity chojzisch, ty možosch zeke nozy bedasch
s'liderkami, ty možosch swojo pschemoženie pschepo-
rasch ty možosch bysch brojař a kležař — —: ten
swět něbzo na tebe dla togo sly, won schi něbzo
promoschisch, — won se bzo jano smjasch! Alle ho-
brošch se k'Jesušu, a ten swět a schyknue jogo žišchi